

Skrbnik

Božić 2020

Štovanici čitatelji,

Pred vama je još jedno izdanje "Skrbnika", našeg tradicionalnog informativnog magazina, putem kojeg vas želimo informirati o našem radu, programima i projektima, a isto tako i razveseliti pričom o našim korisnicima usluga ili pak hrvatskim običajima.

Kao što znate, "Skrbnik" vam donosimo dvaput godišnje – za Uskrs i za Božić. Svako izdanje pokriva događanja u vremenskom razdoblju između dva blagdana, pa se tako i ovo izdanje osvrće na razdoblje od Uskrsa 2020. pa do sada. Sigurno ćete se složiti sa mnom kad kažem da smo živjeli jedno razdoblje kao nikad do sada – nama potpuno strano i nepoznato – a to je razdoblje u kojem je proglašena pandemija korona virusa ili Covid-19.

Tko je mogao zamisliti, dok smo nazdravljali Novoj 2020. godini, da ćemo je provesti u izolaciji, novim mjerama zaštite i predstrožnosti, pa i strahu da ne obolimo. Naš život se u potpunosti izmijenio, ali trenutna situacija je pozitivna, izgledi su kako smo prošli najgore.

Ponosni smo na svih vas, koji ste se hrabro držali čitavo ovo vrijeme dok su stroge mjere bile na snazi.

Mi u ACCS-u nismo stali, naprotiv, radili smo puno više, kako bi stigli ispuniti sve zahtjeve Ministarstva o povećanoj zaštiti na radu, a vas pravovremeno i redovito informirati o situaciji u Viktoriji.

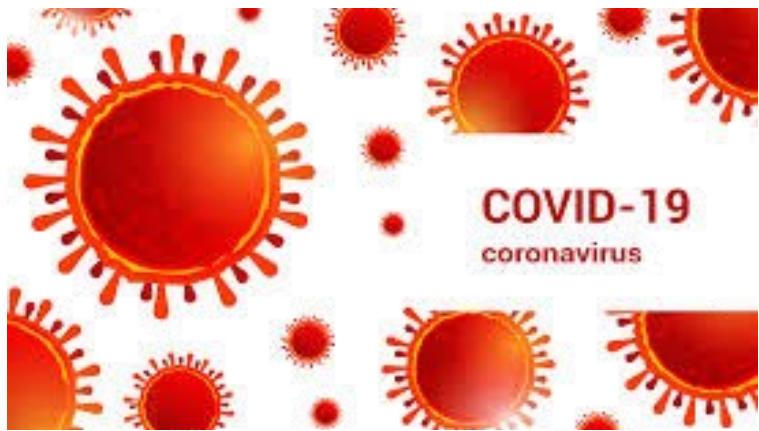
Nadamo se da će vas stranice koje slijede još jednom informirati o važnim događanjima i našim uslugama, i isto tako ispričati priču o vama samima.

Zahvaljujemo ljudima koji su i kao djelatnici i kao volonteri, na terenu i na Upravnom odboru, aktivno uključeni u rad ove organizacije. Oni su zaslužni za njen rast i uspjeh.

Želimo da ovu 2020. godinu ispratite na pozitivan način, te da u 2021. zakoračite s nadom u bolje sutra.

U ime Upravnog odbora te svih zaposlenih, želim vam Sretan Božić i Novu Godinu, uz želje da blagdane provedete uz one koje volite!

Franci Buljat, Ravnateljica, ACCS

Stručni nadzor nad provedbom mjera zaštite od zaraznih bolesti

Bila je ovo vrlo duga i teška godina za sve, s obzirom na brojna ograničenja nametnuta od strane Ministarstva ljudskih resursa i Ministarstva zdravstva, kako bi se spriječilo širenje korona virusa. Život kakav smo nekada znali potpuno se promijenio ove godine, ono što je prije bilo normalno sada to više nije. Sada je uobičajeno često pranje ruku, distanciranje od drugih, nošenje maski za lice kada smo izvan svojih domova, a druženja su se mogla događati samo preko Zoom-a ili neke druge medijske platforme, poput Facebooka. Nitko nikad nije zamišljao kako ćemo se jednog dana svima morati potpuno osloniti na platforme društvenih mreža – evo i zbog toga 2020. godina će biti posebno zapisana u našim povijesnim knjigama!!!

SADRŽAJ

- ✿ **Stručni nadzor nad provedbom
mjera zaštite od zaraznih bolesti**
- ✿ **Royal Commission**
- ✿ **Besplatni savjeti**
- ✿ **Paketi kućne skrbi**
- ✿ **Doživjeti stotu**
- ✿ **Program kućne i društvene potpore**
 - SSG Whittlesea i Hume**
 - SSG Footscray i St Albans**
 - SSG Dandenong i Casey**
- ✿ **Projekt dostave hrane**
- ✿ **Rad i aktivnosti istinskih volonterova**
- ✿ **Programi učenja za odrasle**
- ✿ **Recepti**

Administrativno osoblje i naši djelatnici izravne njegi u ACCS-u radili su danonoćno kako bi osigurali provođenje svih mjer zaštite od širenja virusa. Jedna od tih velikih mjera bila je povećana obuka za naše radnice koje imaju izravan kontakt s klijentima. Trening smo prvo imali "licem u lice", a zatim i "na daljinu" - preko Zoom platforme i kroz internetske stranice Ministarstva. U listopadu 2020. smo započeli praktičnu obuku stavljanja i skidanja osobne zaštitne opreme (PPE).

Ovakvu vrstu obuke prvo smo započeli provoditi svaka dva tjedna, a trenutno je održavamo mjesечно. Sastavili smo poseban tim djelatnika izravne njegi koji su se pridružili timu za nadzor, u slučaju da bilo koji od naših klijenata ima dijagnosticiran COVID-19. Ovaj tim djelatnika izravne njegi moći će pružiti njegu i usluge našim klijentima koji se osjećaju loše, ali dovoljno dobro da mogu biti kod kuće, a imaju COVID-19.

Vrlo je važno znati obući svoju zaštitnu osobnu opremu i skinuti je u pravilnom redoslijedu. Stavljanje opreme je jednostavno, ali skidanje je složen i težak zadatak, jer to treba učiniti bez dodirivanja vanjske strane opreme. Potrebno je puno praktičnih vježbi da bi netko naučio to raditi na siguran način. Zahvaljujemo cijelom našem timu koji je uvijek spreman poduzeti sve korake za pružanje usluga i njegi našim klijentima koji su mogli dobiti COVID-19.

Zadovoljstvo nam je izvijestiti vas da u ACCS-u nismo imali potvrđenih slučajeva COVID-19 među našim klijentima ni zaposlenima. Vi, naši klijenti i osoblje dali ste svoj doprinos zajednici igrajući svoju ulogu i slijedeći sve upute i tako smanjili rizik širenja virusa - svaka čast svima !!!

Smanjivanje rizika širenja COVID-19

Kako se nametnuta ograničenja počinju ublažavati, vrlo je važno da ne postanemo opušteni. Ovaj virus je vrlo stvaran i ne pita tko smo, koje smo nacionalnosti ili gdje živimo. Od vitalne je važnosti da svi nastavimo činiti sve što je u našoj moći kako bismo smanjili širenje virusa - a to uključuje često pranje ruku, distanciranje, čišćenje često dodirnutih površina i nošenje maski za lice - prema smjernicama Ministarstva.

U ACCS-u ćemo i dalje provoditi mjere koje smo provodili, a to su:

*** Za klijente**

Provjera jeste li dobro - postavit će vam se niz pitanja kako bi bili sigurni da nemate znakove/simptome gripe ili prehlade.

Provjera temperature - kako bi bili sigurni da nemate temperaturu.

Ako se ne osjećate dobro - ACCS je tu da vam pomogne - važno je da razgovarate sa svojim voditeljem programa (Care Manager) koji će vas voditi u pravom smjeru, uključujući i traženje medicinske pomoći, ukoliko bude potrebno.

*** Za naše djelatnike**

I oni će nastaviti odgovarati na probirna pitanja prije početka rada kako bi osigurali da nijedan član osoblja ne radi ako ima bilo kakve znakove/simptome prehlade/gripe.

Provjera temperature - kako bi bili sigurni da nemaju temperaturu

Nošenje zaštitne opreme – za vrijeme pružanja usluga i njege i dalje će nositi odgovarajuću osobnu zaštitnu opremu – kako bi svi bili sigurni.

**Želim vam svima vrlo siguran sretan Božić i sretnu Novu Godinu!
Pazite na sebe i budite na sigurnom!**

Napisala: **Višnja Prpić**

Royal Commission into Aged Care Quality and Safety

Svima nam je dobro poznata istražka o kvaliteti skrbi za starije osobe u Australiji, koju provodi Kraljevsko Povjerenstvo. Prošle su godine objavili "Privremeno izvješće" pod nazivom "Propust". Završena su sva ispitivanja, saslušani svjedoci. Vijeće stručnih osoba iz brojnih profesija uputilo je povjerenstvu svoj prijedlog izmjena, koji uliva nadu da će doći do pozitivnih promjena.

Njihove preporuke su zapravo 124 prijedloga koji preispituju 18 aspekata sustava staračke skrbi, izdvajamo one najvažnije:

- * Novi Zakon o njezi starijih osoba, zasnovan na načelima ljudskih prava
- * Novi oblik planiranja skrbi za starije osobe, koji je zasnovan na potražnji, suprotan trenutnom sustavu koji je zasnovan na prosjeku.
- * Novi i neovisni postupak za utvrđivanje standarda kvalitete skrbi za starije osobe
- * Nova izvršna "dužnost pružanja njege" odobrenih pružatelja skrbi za starije osobe

- * Propisani omjer osoblja u odnosu na broj klijenata u staračkim domovima
- * Obavezna registracija svih radnika u direktnoj skrbi za starije osobe
- * Formiranje neovisnog tijela za određivanje cijena skrbi za starije osobe, prikladnih za pružanje visokokvalitetnih usluga skrbi
- * Neovisno australsko povjerenstvo za njegu starijih osoba odgovorno za upravljanje i reguliranje sustava skrbi za starije osobe.

Ove su preporuke naišle na odobravanje ključnih organizacija koje zastupaju i pružatelje i korisnike usluga skrbi. Očekujemo završno izvješće Kraljevskog Povjerenstva u veljači 2021. godine.

Napisala: **Franci Buljat**

Besplatni savjeti

Imate li pitanja o tome kako vi ili voljena osoba možete dobiti pomoć, kako biste ostali živjeti samostalno i sigurno u kući?

Mi vas nećemo pokušati uvjeriti da koristite naše usluge kućne njege, samo ćemo vam olakšati razumijevanje usluga koje su vam dostupne. Znamo da ćemo vam u nekim okolnostima moći pružiti pomoć koja vam je potrebna, a u drugim vas možemo uputiti na drugu vrstu usluga.

Ako bismo se vratili malo u prošlost i prisjetili zašto se zapravo formirala jedna organizacija kao što je danas ACCS... odgovor bi bio jednostavan... upravo zato što smo uvidjeli potrebu pružanja savjetodavnih usluga u industriji njege starijih gdje se puno ljudi našlo u neznanju kamo otići i kako dobiti informacije kojima mogu vjerovati.

Ako imate pitanja koja se odnose na kućnu njegu, njegu starijih osoba i bilo koje sroдno područje, rado ćemo vas savjetovati.

Niste obvezni koristiti nas kao pružatelja usluga kućne njege, mi ćemo vas poslušati i osigurati da dobijete valjane informacije koje će odgovoriti na sva vaša pitanja.

Upotrijebite naše veliko iskustvo kako biste dobili informacije potrebne za donošenje vama važnih odluka. Razgovarajte sa savjetnikom za njegu i usluge, *Silvanom Petrić*, koja ima široko znanje i razumijevanje sustava skrbi o starijim osobama.

📞 0421 566 041

✉️ silvanap@accs.asn.au

PAKETI KUĆNE SKRBI

Kakva godina!

2020. će biti godina za pamćenje, godina puna čudnih izazova i izvanredne požrtvovnosti.

Kao voditelji programa skrbi osjećamo da smo se još više približili našim klijentima imajući privilegiju podržati ih kroz ova izazovna i teška vremena pandemije.

Naučili smo i provodili u praksi mjere distanciranja. Pranje ruku, nošenje zaštitne opreme i redovito nošenje maski za lice.

Svi smo radili još više i zbljžili smo se timski, kroz nove načine komunikacije, poput Zoom sastanaka.

Prilagođavali se radu od kuće bez uobičajenog uredskog okruženja.

Naš menadžerski tim je bio fantastičan i pružao nam podršku tijekom ovih teških vremena. Organizirali su redovite treninge i sastanke preko internetske platforme Zoom, kako bi pomogli i pružili podršku jedni drugima i kako bi ostali povezani. Svaki član u timu neumorno radi i ulaže svu energiju u svoje područja rada kako bi zadovoljili potrebe naših klijenata.

Ali, kroz ovo kolektivno iskustvo, svi otkrivamo novu snagu. Vrijednosti zajednice blistaju na lijepo načine, a tehnologija mnogima pomaže u smanjivanju izoliranosti. Svi smo se morali prilagoditi novim načinima komunikacije, nema više grljenja ni rukovanja prilikom posjeta klijentima, sve se to čini nestvarnim i nevjerojatnim.

Pandemija Covid-19 ne samo da je bila izazovna, već je iz našeg tima izvukla ono najbolje.

Klijenti su nam se povjerili, izrazili svoje osjećaje i rekli da ne znaju gdje bi bili sada bez podrške od naše organizacije.

Veliki uspjeh – mi u ACCS to možemo!

Napisale: **Marijana Roden i Gordana Kranjec**

Doživjeti Stotu!

Veliko nam je zadovoljstvo bilo uputiti srdačne čestitke Anđelki Petrović za njezin 100. rođendan!

Nevjerojatna obljetnica, i svjedočanstvo pozitivnog pogleda na život, cijelo jedno stoljeće. I – čestitka od kraljice Elizabete II.

Anđelka je dugogodišnji korisnik usluga u ACCS-u, još od 2009. godine, kad je počela primati pomoći kroz paket kućne skrbi i njege.

Živi sa svojom sestrom Slavicom, a obje, uz pomoći obitelji i naše organizacije i dalje žive u svom domu.

Nedavno je Anđelka preuzela dodatnu uslugu - dostavu

smrznutih obroka koji imaju okus naše, poznate kuhinje. Ovo ju je povezalo s njezinom kulturnom baštinom. Anđelka ima divan odnos sa svim djelatnicima u ACCS-u i zahvalna je na podršci i skrbi koju joj pružaju. Posjetili smo Anđelku u njenom domu, i zamolili je za priču...

"Rođena sam 1920. godine, u teškim vremenima poslije 1. svjetskog rata i opasne španjolske gripe. Odrasla sam u Kreševu, malom živopisnom Bosanskom gradiću. Nekada, u vrijeme bosanskih vladara, tu je sagrađena tvrđava, koja je nebrigom ljudi a i vlasti srušena, i ostali su samo temelji. Moji roditelji su u naš dom unijeli svu ljubav i radost.

Ja sam bila njihovo prvo dijete, imala sam još četiri sestre i jednog brata. U našem domu uvijek je bila pjesma, bez teških i grubih riječi. Otac je bio krojač, majka vrsna domaćica. Živjelo se skromno i časno. Djetinjstvo je dio života koje će obilježiti osobu kroz daljnje njegovo življenje. Došao je rat 1941. a 1945. započela sam se u Sarajevu u socijalnim osiguranju, i radila na donošenju rješenja za mirovine 13 godina. Poslije toga radila sam više različitih poslova, između ostalog u predstavništvu Zagrebačkog velesajma i u jednoj izdavačkoj kući. Sa 31. godinom staža otišla sam u mirovinu. I onda se život promijenio u momentu. U prosincu 1994. došla sam kao izbjeglica iz Sarajeva u Sydney, a kasnije u Melbourne. Od tada živim skupa sa mojom sestrom. Mnogo toga sam prošla u životu, i lijepog i ružnog, ali nikad nisam izgubila nadu u bolje sutra. Svaki čovjek ima problema u životu, ali važno je zrelo razmišljati. Treba živjeti u nadi za bolje sutra; svaki problem ima dva rješenja – treba se sabrati i napraviti ono najbolje, ne ostavljati to za sutra". – kazala nam je gospođa Petrović.

Zapisala: **Gordana Kranjec**

Anđelka i sestra Slavica

Anđelka i njegovateljica Briga

Život je jedno putovanje...

Nedavno sam posjetila bračni par Mariju i Vladu Hnatjuk. Na dan posjete su mi rekli da je taj dan 65. godišnjica njihovog skladnog braka. Oboje potiču iz velikih obitelji gdje je Vladina obitelj brojala 12-tero braće i sestara a Mariina 8-ero.

Životna priča Marie i Vlade Hnatjuk je interesantna tim prije što su njihovi preci Ukrajinci. Vladin djed je još davne 1903. iz Ukrajine došao u jedno manje mjesto Zavidovići u Bosnu i Hercegovinu gdje su se rodili Vladin otac i Vlado .

Vladin otac je bio pinter ili tisijer.

Ukoliko su vam riječi tisijer ili pinter nepoznate kao što su bile meni, **PINTER** je staro zanimanje, a **PINTERI** su bili majstor za izradu predmeta od drveta te su tako pravili sve vrste buradi: burad za vodu, rakiju i vino te škafove za prati robu, korita za šuriti svinje i čabarice za kiseliti kupus ili papriku.

Vlado je od malih nogu maštalo o putovanjima na druge kontinente, tako da je njegov prvi posao bio vezan uz vlakove. Prvobitno je radio kao pružni radnik a zatim konduktor. Bar kad je krenuo školovati se za strojovođu, ukazala mu se prva prilika za daleko putovanje, što on nikako nije mogao odbiti, te je davne 1965. otputovao za Ameriku, u grad Detroit.

U Americi se Vlado nije dugo zadržao, tek nešto više od godinu dana. Sa zarađenim novcima vratio se u Lipovljane supruzi Marii kojom se oženio neposredno prije puta. Vlado se zaljubio u Mariju dok je ona bila u posjeti svojim rođacima u Zavidovićima, inače Maria takodje podrijetlom Ukrajinka, u to doba živjela je u Vojvodini. Nakon poznanstva od 3 mjeseca Vlado je oženio naočitu Mariju, iako je govorio sebi da se neće dugo ženiti, jer se bojao kad se Maria vrati u Vojvodinu da će ga zaboraviti. Bračni par Hnatjuk prešao je živjeti u Lipovljane. U Lipovljanim, Vlado je bio aktivan član Lipovljanskog tamburaškog sastava.

No Vladina putovanja tu ne staju...1967. godine Vlado ponovo putuje, opet sam, ali ovaj put u Australiju, u Adelaide.

Nakon godinu dana danonoćnog rada, čim je osigurao novac za obitelj, Vlado dovodi suprugu Mariju i sina. Vremenom, obitelj dobiva i kćer, i onda 1973. ponovno putovanje i promjena mjesta prebivališta, putovanje dugo 727 km, putovanje do Melbournea gdje bračni par Hnatjuk živi i danas.

Po dolasku u Melbourne sve do umirovljenja 1991. Vlado je radio u Australia Post, a Maria u Ericsson-u do 1992.

U Domovinu, Maria i Vlado, su išli u više navrata, prvi put nakon 9 godina po dolasku u Australiju, a zadnji put 1998.

U Melbourne-u, njihova putovanja su bila kraća i putovali su kako su mijenjali kuće, od općine do općine; St Albans, Sunshine, Kealba, da bi se 23/01/2012 skrasili u "Kalyna Retirement Village". Mariju i Vladu redovito posjećuju sin i kći te unučad. U kući Hnatjuk se govore tri jezika: ukrajinski, hrvatski i engleski.

Napisala: **Marina Rozić**

Prijateljstvo

Milica Mazar je korisnica usluga programa kućne pomoći i skrbi ACCS-a nešto više od godinu dana.

U našu organizaciju je došla od drugog pružatelja usluga, jer je više voljela imati njegovatelje koje razumije i s kojima se može povezati na kulturnoj razini. Milica je udovica koja već dugi niz godina živi u Noble Park-u i često je odlazila u crkvu, dok je mogla. Voljela se družiti s članovima hrvatske zajednice. Sada joj pomaže njena nećakinja.

Milica obožava životinje i više od 25 godina dijelila je svoj dom s papagajem "Peter Billy". Vodili bi duge razgovore, a on bi doista odgovarao na njena pitanja, bilo je to lijepo vidjeti i čuti. Nažalost, Milicin dragocjeni ljubimac iznenada je preminuo krajem prošle godine, ostavivši je apsolutno shrvanu.

Mi u ACCS-u, ne samo da smo suosjećali s Milicom, već smo se uistinu potrudili i odradili puno posla iza scene kako bi organizirali dostojan ispraćaj njezine voljene ptice.

Posljednje počivalište Petera Billyja nalazi se u lijepom Milicinom vrtu, okruženo ružama, ima i mali nadgrobni spomenik koji bilježi njezinu odanost životnoj družici. Jednom kad je bila spremna, Milica je zajedno s našom djelatnicom otišla u trgovinu za kućne ljubimce i odabrala dva mala vrlo cvrkutava papagaja koji će joj biti nove družice. Oni nisu njezina voljena papiga, ali svejedno joj donose mnogo radosti.

Tijekom jednogodišnjeg upoznavanja i druženja, Milica je imala sve više i više povjerenja u voditeljicu skrbi i ostale radnice, a oni su bili ključni u pružanju podrške, poštujući njezinu neovisnost.

Milica je zahvalna voditeljici programa na zalaganju i pruženoj potpori tijekom svih mjeseci izolacije zbog Covid-19.

Kad voditeljica programa nazove kako bi se rasipitala o njenom zdravlju, Miličin glas se promijeni i nekako fizički možete čuti sreću u njenom glasu, što je zapravo divno. Milicu sada dnevno posjećuju djelatnice koje joj pružaju ne samo njegu, već i nužno potrebnu interakciju. Milica također sada prima dostavu smrznutih obroka iz hrvatske kuhinje, a to je važno zbog njezine ishrane i povezivanja s tradicionalnom kuhinjom.

Kao i mnogi klijenti koji žive sami, vrijeme provedeno s radnicama/njegovateljicama, čavrlijajući i, smijući se,

neprocjenjivo je. Dalo joj je posve novu dimenziju inače pomalo usamljenog postojanja.

Pomoć koju pružamo Milici pravi je primjer njege gdje osobu stavljamo na prvu mjesto – u sve što radimo.

Napisala: **Gordana Kranjec**

Uz pomoć je lakše...

Dragica i Stjepan Blažek primaju pomoć kroz program paketa kućne skrbi i njege dvije godine.

Stjepan se preselio u Australiju 1961. iz Hrvatske, a Dragica je došla 1963. Iako su bili razdvojeni, ostali su u kontaktu pišući pisma jedno drugom.

Vjenčali su se 1964. godine u Australiji i dobili kćer Katrinu 1970. godine. Sagradili su vlastiti dom u Glen Waverley-u početkom 1980-ih i od tada tamo žive.

Stjepan i Dragica su naporno radili, svaki u svojoj struci, kako bi napravili dobar život za svoju obitelj.

Stjepan je bio član Australskog hrvatskog nogometnog kluba oko 50 godina u Footscray-u i Sunshine-u, a Dragica je već više od 40 godina članica Australsko hrvatskog ženskog društva Katarina Zdrinski.

Otišli su u mirovinu, godine su prolazile, zdravlje im se pogoršalo i shvatili su da im je potrebna pomoć kako bi nastavili živjeti kod kuće neovisno, sigurno i ugodno. Njihova kći Katrina i njihova dva unuka Mathew i Andrew redovito ih posjećuju i pomažu u što je moguće većoj mjeri. Nakon što su preko prijatelja čuli za ACCS, zaključili su da je vrijeme da im se pruži dodatna pomoć sa specifičnom njegom i uslugama koje ACCS nudi. Prema Dragici i Stjepanu, to ih je zasigurno osnažilo da vlastitom domu budu samostalni i sigurni.

Na počeku pandemije COVID-19 i Dragica i Stjepan osjećali su se pomalo uznemireno i nervozno, ali ta je tjeskoba i nervosa svedena na najmanju moguću mjeru, jer im je pomoć i skrb koju su primali od ACCS-a pružala sigurnost. Rekli su: "Informacije koje nam je pružala voditeljica programa učinile su da se osjećamo lagodno i ugodno."

I Dragica i Stjepan vrlo su zahvalni na divnoj podršci i pomoći koju im pružaju djelatnici ACCS-a.

Napisala: **Marijana Roden**

Ako bismo proveli anketu i pitali imate li u vašem vrtu zasađeno stablo nekog voća, sigurna sam da bi većina vas odgovorila "DA". Ja onako, kad razmišljam o tome, mislim da je imati stablo voćke u vrtu nešto obavezno i da većina nas to zasadi bez razmišljanja. Jedino o čemu razmišljamo je koju voćku bismo mi voljeli vidjeti u svom vrtu.

Eto, u našem vrtu mi imamo šljivu i to iz Hercegovine. Mladicu smo dobili od moje tetke. Kako je moja tetka košticu šljive uspjela unijeti u Australiju ne znam, ali znam da je okus šljiva isti kao onaj kad sam ih jela kao dijete, kada smo posjećivali tatinu rodbinu u Hercegovini. Ova naša šljiva nekada da više ploda, a nekada i ne baš.

Kada ima više ploda, mi to slavimo kao veliki uspjeh, mada ptice pojedu 80 %. A što da radimo, moraju i one malo probati.

Međutim, prije par mjeseci posjetila sam gospođu Milku Krolo, korisnicu naših usluga, i imala priliku iz prve ruke se uvjeriti što to znači kada stablo "rodi" dobro i donese obilje plodova.

Milka u svom vrtu ima stablo naranče, koje je zasadila prije 10-tak godina. Pričala je Milka meni, kada smo razgovarale telefonom, kako je ta naranča dobro i obilato rodila, ali ja kao nevjerni Toma, sam to uzimala onako s rezervom. Razmišljam naranča k'o naranča, što tu ima posebno.

Posjetim ja Milku i kroz priču, između ostalog ,dođosmo do naranče, i veli meni Milka: hajde Lily da vidiš.

Izađemo vani, a tamo se ima što vidjeti, savile se grane stabla, a na svakoj grani, čini mi se, naranča na naranči.

Pitam Milku sto radi s tolikim voćem? Kaže podijeli djeci, a i susjedima koji su joj jako dobri, pa je od milja zovu "MUM". Pravi Milka i džem koji isto tako podijeli. Što da se radi, ne smije jesti slatko, a sretna je da to što ima i napravi može podijeliti s drugima, pa na taj način i one oko sebe čini sretnima. A pravi Milka i slatko od limuna. Kaže to joj sve pričinjava zadovoljstvo. Evo, imate priliku i sami vidjeti pa procijenite je li to baš tako, kako sam ispričala. A žao mi je jedino što vam ne mogu dočarati miris narančina cvijeta.

Evo i Milkinog recepta za džem:

- * 12 narandži ili 12 limuna
- * Koru oguliti i odstraniti bijelu koricu
- * Sve isjeći i ostaviti da odstoji 24 sata
- * Nakon 24 sata dodati 2 čaše vode i staviti kuhati 45 minuta i onda dodati 1 kg šećera i kuhati narednih 40 minuta.
- * Vruće sipati u tegle

Napisala: **Lily Šilić**

O nama...

Izuzetno mi je zadovoljstvo biti dio ACCS tima, već otprilike godinu i pol.

Moja veza s ACCS-om započela je s mojim prethodnom radnim mjestom u organizaciji za trening i obrazovanje, dok smo pružali obuku djelatnicima ACCS-a. Bilo mi je zadovoljstvo moći prenijeti znanje i vještine onima koji će zauzvrat nastaviti brinuti o široj zajednici. Bilo je to jedinstveno iskustvo, jer je svako predavanje održavano i na engleskom i na hrvatskom, premda uz mnogo smijeha, zbog riječi pogrešno izgovorenih na hrvatskom! Sjajan način kako izgraditi vezu sa studentima! Uistinu mi se ostvario san kad sam se mogla pridružiti ACCS timu, jer je pružanje potpore i pomoći vlastitoj zajednici velika privilegija. Povezati se sa vlastitom zajednicom i podržati ih, poštujući našu kulturu i tradiciju više je nego što sam se ikada nadala na poslu. Puno mi znači pružiti najbolju moguću njegu onima kojima je potrebna, a da istovremeno poštujem njihovu neovisnost i izbor. Težim da budem podrška i

zagovornik svojoj zajednici i klijentima.

Uživam raditi sa svojim kolegama koji me također nadahnjuju, sjajan smo tim.

Osobno, strastveni sam pekar koji poput mnogih drugih uživa dijeliti svoje poslastice s onima koji su za mene posebni.

Obožavam glazbu i ples, posebno kolo i voljene tonove usne harmonike.

Također uživam u putovanjima i radujem se što ću opet moći posjetiti svoj voljeni grad Zagreb i svoju drugu ljubav, Pariz.

Radujem se što će naša zajednica postati još jača i pozitivna u danima koji su pred nama.

Gordana Kranjec

U ACCS-u radim već više od dvije godine, ima puno izazova, no isto tako i divnih trenutaka, pogotovo u ovo vrijeme tijekom COVID-19.

Osjećam se sretno što sam dio sjajnog ACCS tima. Strastveni smo, uživamo u onome što radimo i odlučni smo u pružanju visokokvalitetne skrbi i njegi. Svaki je dan drugačiji, a kad završim s poslom, osjećam se zadovoljno i ispunjeno, kao da sam napravila svijet boljim.

Marijana Roden

Diana Sterjovska pridružila se ACCS-u u lipnju ove godine i radi kao jedna od voditeljica programa paketa kućne skrbi (Care Manager). Diana dolazi s bogatim iskustvom, nakon više od 20 godina rada u sektoru njege i skrbi za starije osobe, u Dobrotvornoj udruzi makedonske zajednice. Školovala se kao medicinska sestra, a po dolasku

u Australiju 1997. godine pronašla je novu strast u industriji socijalne skrbi. Diana voli pomagati svojim klijentima i želi im omogućiti postizanje ciljeva, kroz niz usluga koje nudi ACCS, kroz program paketa kućne skrbi.

Diana Sterjovska

PROGRAM KUĆNE I DRUŠTVENE POTPORE

Grupe za društvenu potporu, Whittlesea i Hume

Jasno nam je da živimo u zanimljivim vremenima, uzrokovanim pandemijom korona virusa. Prije nekoliko mjeseci nismo ni znali da postoji, a u međuvremenu je promjenila način na koji živimo, radimo, provodimo vrijeme s voljenima.

Naša svakodnevica se iznenada zaustavila, zamjenivši je novim načinom života.

Još sredinom ožujka imali smo spoznaju da se neko vrijeme više nećemo sastati, ali uvijek smo se nadali da će to kratko trajati. Izolirani kod kuće, nismo gubili nadu ni vrijeme jer smo se ponovno sreli u travnju, nakon uskrsnih blagdana, ali ovaj put virtualno, koristeći video aplikaciju.

Unatoč svemu, uspjeli smo zadržati vedar duh, jer smo odlučili izolaciju okrenuti u svoju korist. Društveni mediji otvorili su nam virtualna vrata i tako smo se iz središta "Galade" preselili u svijet medija gdje smo zajedno šetali Hrvatskom, radili vježbe, isprobavali recepte i od srca se smijali.

Zaplovili smo internetskim vodama snalazeći se vrlo dobro. Otkrili smo da nam planiranje jedne ili dvije ostvarive aktivnosti pomaže ostati pozitivnim. Tamo smo razvili neke nove vještine,

pa smo naučili kako napraviti masku, sapune, ukrasiti kutiju zlatnim listićima ili sastaviti brod.

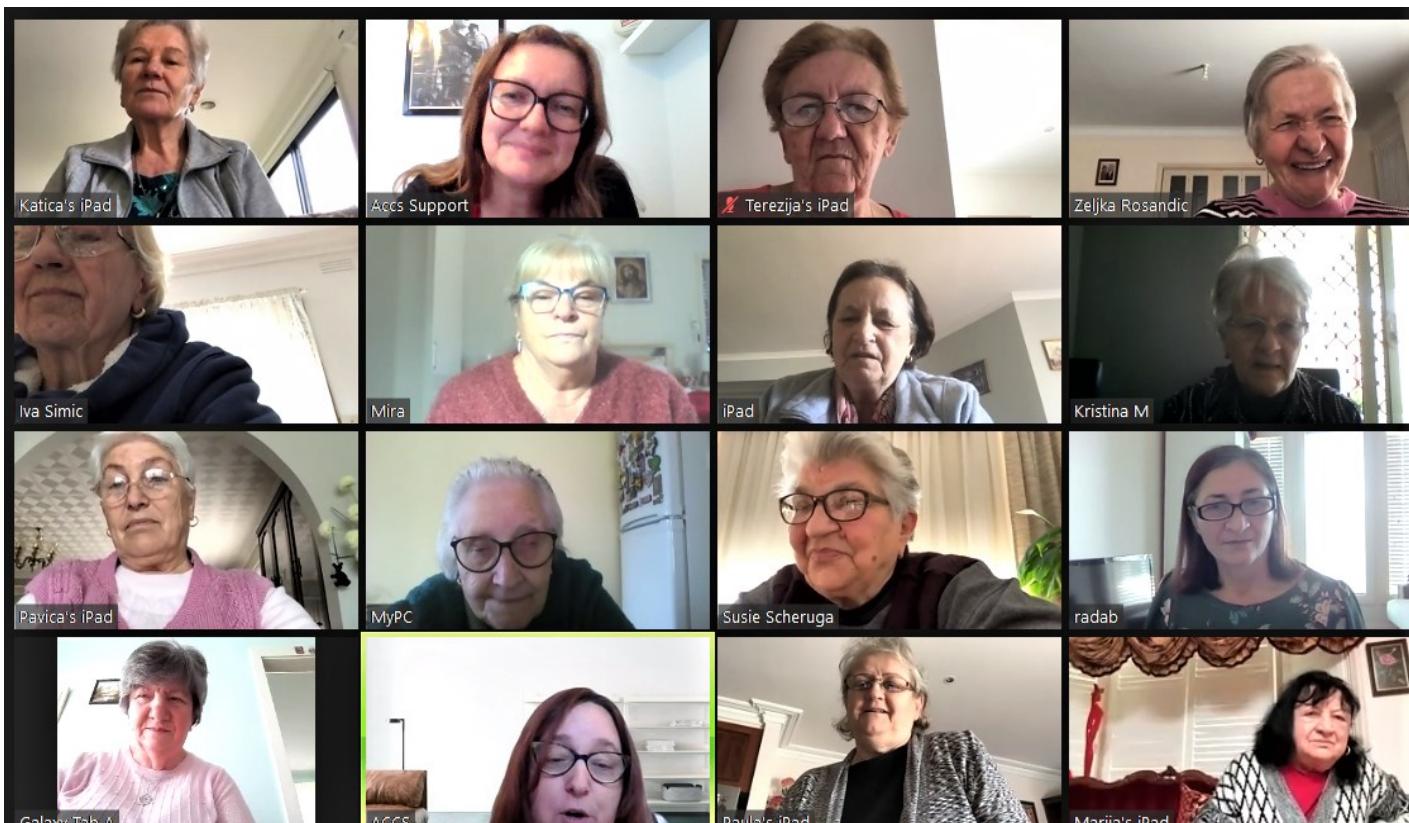
Grupe se i dalje sastaju jednom tjedno i zaista se lijepo provodimo.

Točno u 10 ujutro ili 12 popodne, ovisno o grupi, pridružujemo se zajedničkoj video konferenciji i tu počinje vrijeme smijeha i sretnih trenutaka.

Uz sve što se dogodilo, postalo je prirodno očekivati neočekivano, ali ako postoji nešto na što svi možemo računati 2020. godine, to je Božić.

Prosinac je uvijek simboliziraо svjetlost na

kraju tunela i nikada nije bilo važnije proslaviti Božić s obitelji. Pa završimo ovu 2020 godinu s osjećajem radosti, uzbuđenja i osjećajem pripadnosti, s nadom da će sljedeća biti puno bolja.

Prošlo je dosta vremena otkako smo se uspjeli okupiti, ali ja se iskreno nadam da nam dolaze puno bolji dani. Zato vam iskreno želim sretan i blagoslovjen Božić i puno sreće u Novoj 2021 godini.

Napisala: **Biljana Barišić**

Grupe za društvenu potporu, Footscray i St Albans

Dragi prijatelji ACCS-a,

2020-ta će se zasigurno pamtitи по Covid-19!

Naše poslijednje druženje u grupama za društvenu potporu bilo je sredinom ožujka ove godine. Onda nam je došao COVID-19. Od tada smo imali nevjerojatno putovanje mijenjajući način rada, morali smo naučiti nove vještine, morali smo promijeniti svoje razmišljanje, i to sve smo radili uživajući.

Jedna od stvari koju smo morali promijeniti bilo je kako zapravo vodimo svoje grupe, morali smo ići na internet mrežu, naučiti kako koristiti modernu tehnologiju kao što su laptop, računar, pametni telefoni, iPad.

Prvo smo se počeli povezivati telefonima pomoću Vibera. Razmjenjivali smo poruke, fotografije naših vrtova i ukusnih jela. No onda smo ubrzo shvatili da mi to možemo puno bolje i počeli smo koristiti video pozive.

Zaživjele su naše video grupe ponедјeljkom i petkom, ali smo na porukama povezani svakim danom.

Povezivanje s grupama svakog ponedjeljka i petka je bio izazov, provodili smo prvih 15 minuta pitajući se da li smo svi na mreži, možete li nas čuti, vidimo li se. Ipak, uz sve nedaće bilo nam je zabavno i svako naše druženje je bilo ispunjeno nekom od aktivnosti. Kako bismo održali dobру kondiciju i zdrav mozak, radili smo jogu sa Irenom.

Budući da su nam trebale maske, imali smo i aktivnost gdje smo ih mogli sami napraviti. Posebno zabavno je bilo pjevanje sa Bety s kojom smo učili pjesme koje volimo i koje planiramo zajedno pjevati na velikoj zabavi,

koji smo također planirali u našoj grupi poslije pandemije.

U jednom smo trenutku shvatili da smo poput male djece koja se počinju školovati i uče slova, brojeve i nove stvari koje smo morali ponavljati svaki put. To nas je vratilo u djetinjstvo, u godine kada smo prvi put sjedili u školskim klupama i slušali svoga prvog učitelja.

Jedna pjesmica iz tog vremena je posebno opisala učenje naših novih vještina, pa smo je počeli recitirati u grupi. Možete li pogoditi koja je to pjesmica? Naravno, "Pačja škola" je bila jedna od prvih pjesmica koja se nekada učila. U grupama smo je često recitirali, i obradovali smo se svi jer smo zapamtili ono što smo naučili prije puno godina.

Nećemo reći da je naše druženje u 2020-oj bilo lako izvodljivo ali zasigurno ćemo reći - vrijedilo je!

Nismo se osjećali usamljeno i imali smo se čemu radovati. Oni koji nisu bili redovito uključeni dobivali su telefonske pozive, posjete od koordinatorice koja se trudila da sve uključi u grupu, te da se barem ponekad vide.

A ako nismo bili u grupi, radili smo osmosmjerke, bojali divne slike, slagali slagalice, čitali romane i knjige koje su bile svima redovito dostavljene.

Hvala svima!

Napisala: **Senada Ekić**

PAČJA ŠKOLA

Jeste l' čuli djeco?
Vjerujte, bez šale:
otvara se škola
za pačiće male.

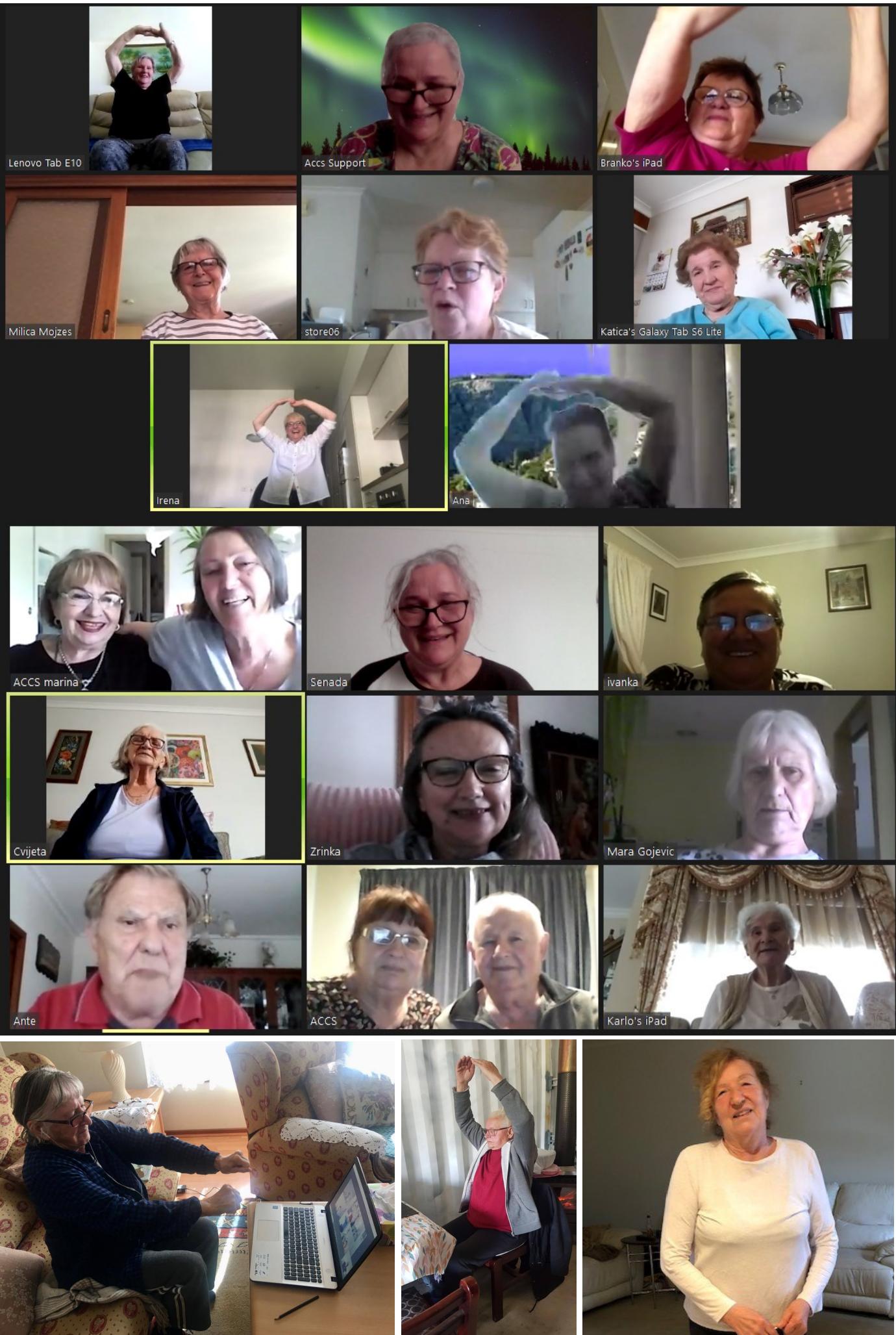
Svi pačići došli,
kao daci stoje;
stari patak met'o
naočari svoje.

Učio ih, učio
od srijede do petka,
al' se nisu makli
dalje od početka.

Ništa više ne nauči
pačurlija ta,
nego što je prije znala:
Pa-pa! pa-pa! pa!

Iz čitanke "Sunce na prozorčiću"

Grupe za društvenu potporu, Dandenong i Casey

Iako ćemo se svi bez iznimke složiti da druženje preko društvenih mreža nije isto što i direktni kontakt, kada smo svi zajedno u istoj prostoriji, tehnologija ipak ima i neke prednosti. Zahvaljujući njoj mogli smo tako u grupama društvene potpore Dandenong i Casey, preko Zooma, ugostiti Suzanu Fantov iz Hrvatskog Vjesnika, Sergiu Marušića i Blaženku Grabovac sa hrvatskog

radio programa 3 ZZZ i Damira Dukića, zamjenika glavnog i odgovornog urednika "Slobodne Dalmacije" koji se u grupu uključio u ranim jutarnjim satima iz svog stana u Splitu. Svijet je zbilja postao "malen", posebno kada su u pitanju komunikacije i tehnologija.

Napisao: **Boris Čerina**

Rada Barišić je nedavno započela sa radom za Australian Croatian Community Services (ACCS) kao voditelj grupa društvene skrbi za područje Dandenong-a i Casey-a. "Zaista sam sretna što imam priliku raditi za našu hrvatsku organizaciju i biti uključena u organiziranje raznih društvenih aktivnosti koje su korisne i potrebne ljudima starije životne dobi. Nije bilo lako započeti s novim poslom u tijeku pandemije korona virusa, ali uz podršku i pomoć kolega i vas korisnika naših usluga koje sam upoznala, sve mi je bilo puno lakše. Posao je zahtjevan i oduzima puno vremena, ali kada nešto volite, tada ništa nije teško. Volim raditi s ljudima i pomagati starijima jer me to ispunjava i čini sretnom. Veselim se skorašnjem pikniku i nadam kako ću konačno upoznati većinu članova ovih dviju grupa i osobno, jer se zasad sa većinom poznajem samo preko Zooma i telefona."

VLADIMIR JAKOPANETZ

Vladimir Jakopanetz društveni djelatnik i pisac, izuzetno je svestrana osoba koja u ACCS-u radi kao voditelj tečajeva za kompjutere, pomoćnik voditelja grupa društvene potpore Epping i Endeavour Hills, a od početka krize korona virusa uključen je i u projekt raspodjele obroka članovima grupa društvene potpore u sjevernom dijelu grada.

Koliko dugo ste u ACCS-u i što za vas predstavlja rad u našoj organizaciji?

U ACCS-u sam već sedam godina a priključio sam se u trenutku kada sam i sam bio na određenoj životnoj prekretnici. Naime, te sam godine prestao sa aktivnim zaposlenjem, postao umirovljenik i odjednom imao višak slobodnog vremena kojeg nikad ranije nisam imao, te sam se rado odazvao pozivu da pomognem i radim za našu organizaciju. Volim biti kreativan, pomoći i prenijeti svoja

iskustva i vještine na druge članove naše zajednice i pri tom i sam naučiti nešto novo jer čovjek se uči dok je živ. U tom smislu mi je rad u ACCS-u kao i Victorian School of Languages puno pomogao i izuzetno sam sretan što je ispalо tako. Dio sam prekrasnog tima koji pomaže starije članove naše zajednice i zbog toga sam jako zadovoljan.

Autor ste dvije zbirke pjesama, zbirke kratkih priča i tri romana koji su svi objavljeni u zadnjih nekoliko godina. Sudeći po tome kako ste produktivan pisac.

Tako ispada, iako je većina mojih romana zapravo napisana još dok sam živio u Hrvatskoj ali nikada nisu objavljeni. Neke od njih, kao naprimjer prvi roman "U zamci Nefretitis" sam po dolasku u Australiju morao u cijelosti prepraviti. I radnja romana "Heretici" se događa u Hrvatskoj. Radi se zapravo o dvije priče iz dva različita razdoblja hrvatske povijesti, koje se kako radnja odmiče, sve više stapaju u jednu intrigantnu priču. Jedino je zadnji roman "Requiem za Belu Nemeth" nastao u cijelosti u Australiji. Ne živim od pisanja i pišem u slobodno vrijeme a razlog zašto su mi romani objavljeni u nekoliko zadnjih godina je upravo to što sam odlaskom u mirovinu konačno imao više vremena da se tome posvetim.

Kako pronalazite teme i koliko je vremena potrebno kako bi se završio roman?

Tema se nametne sama, ona je odraz mog obrazovanja, posla kojim se bavim ili životnih događaja sa kojima se suočavam kao što su problem emigracije, starenja ili

religije. Oko teme onda nastaje fabula ili priča. Kad ideja u potpunosti sazrije, potrebno je 3-6 mjeseci kako bih je realizirao i napisao tekst. Tijekom tog rada, puno toga se promijeni jer me mašta poneće u različitim pravcima. Kada je tekst završen onda obično odstoji u ladići par mjeseci kako bih ga mogao ponovo pročitati sa određene vremenske distance. Nakon toga slijedi završna obrada, zadnje ispravke i roman je spreman. Ponekad do teme, kao u primjeru zadnjeg romana "Requiem za Belu Nemeth" dođem posve slučajno. Dok sam čekao red u ambulanti za pregled kod doktora, do mene je sjedila starica koja je svojim držanjem izazvala u meni pravu bujicu razmišljanja o tome što je bila i čime se u životu bavila? Roman se ustvari bavi problemom starenja jer se starenjem puno toga u našim životima mijenja i u većini slučajeva dobije svoj puni smisao ili kao u primjeru Bele ne dobije ništa, jer se neki od nas "traže cijeli život i nikad zapravo ne pronađu".

Je li koja od vaših knjiga prevedena na engleski jezik?

Upravo je završen prijevod romana "Requiem za Belu Nemeth" i urednik jednog australskog izdavačkog poduzeća kojem je prijevod poslan je izjavio kako je zadovoljan radom. Kako sam ja širem australskom čitateljstvu nepoznat autor sada slijedi potraga za nekim tko će knjigu izdati i tu postoji par mogućnosti.

Na čemu trenutno radite i možemo li uskoro očekivati neki novi roman?

Trenutno radim na povijesnom romanu koji se bavi životom prvog i jedinog hrvatskog pape, Siksta V koji je izabran za papu 1585. godine i na toj poziciji je ostao punih pet godina, sve do svoje smrti 1590. godine. Mnogo ljudi zapravo i ne zna da je Hrvatska dala papu koji, osim što mu je otac bio Hrvat iz Boke Kotorske se zapravo i sam deklarirao kao Hrvat. Materijal za ovaj roman prikupljam

već 12 godina jer postoji vrlo malo dostupnih informacija a i ono što postoji su uglavnom crkvene knjige i tekstovi na latinskom jeziku. Papa Siksto V je bio iznimna osoba osebujnog karaktera koja je za vrijeme svog papinstva uvela nekoliko novina i unaprijedila rimsku crkvu. Za njegov život sam se zainteresirao još kao student teologije i zapravo mi je neshvatljivo kako se o njemu u nas vrlo malo zna. Zbog prikupljanja podataka o Sikstu V sam posjetio i Vatikansku knjižnicu a kako bi mogao istraživati i čitati dostupnu literaturu, godinu dana sam intezivno učio latinski jezik.

Budući se približava vrijeme Božićnih blagdana možete li za kraj usporediti proslavu Božića u Zagrebu i Božića u Melbournu?

Iako živim već preko 30 godina u Melbournu, ja se zapravo na Božić u kratkim hlačama sa pivom u ruci nikad nisam navikao. Bio sam prije 5 godina u Zagrebu upravo u vrijeme Božića i za mene je to onaj pravi Božić, sa snijegom ili bez, ali pravim zimskim ugodnjem, okićenom pravom božićnom jelkom, uz peć, zimska jela i kuhano vino. Čestitao bih ovom prilikom Božić i zaželio Sretnu Novu Godinu svim djelatnicima, članovima i korisnicama naših usluga uz puno zdravlja i zadovoljstva i da nas pošast zvana korona ostavi na miru barem do iduće jeseni.

Zapisao: **Boris Cerina**

PROJEKT DOSTAVE HRANE ČLANOVIMA GRUPA DRUŠTVENE POTPORE

Pojava korona virusa i upute odgovarajućih vladinih tijela o potrebi samoizoliranja starijih osoba i socijalnom distanciranju kako bi se spriječilo širenje virusa, u velikoj mjeri se odrazila i na način našeg poslovanja. I dok je u početnom periodu nakon pojave virusa došlo do pojedinačnih privremenih otkazivanja ne toliko neophodnih aktivnosti kao što su pomoći pri čišćenju kuće ili odlasku u kupovinu, neke od usluga koje pružamo smo bili prisiljeni u potpunosti obustaviti ili pronaći način kako ih nastaviti, ali u novom obliku koji bi bio u skladu sa važećim preporukama i uputstvima. To se, već pogađate, u prvom redu odnosi na aktivnosti u našim grupama društvene potpore koje su zahtjevale potpunu reorganizaciju. Nije to bio niti malo lagan zadatak, ali uz dobru volju, razumijevanje i puno zajedničkog rada od strane svih nas zajedno, naše grupe društvene potpore su vrlo brzo zaživjele "u novom ruhu", razvijajući se postepeno od početnih dopisivanja preko messengera i facebooka do pravih aktivnosti i druženja preko Zooma, prema originalnom tjednom rasporedu.

Razmišljajući o dodatnim uslugama koje bi pružili članovima grupe u vrijeme kada su bili izolirani i pomoći im je bila potrebna više nego ikad ranije, odlučili smo započeti projekt dostave jednog kuhanog obroka tradicionalne hrvatske hrane, tjedno, na kućna vrata. Budući je zajednički ručak bio sastavni dio svih naših grupa prije pojave virusa i neki od članova su u grupe dolazili u prvom redu zbog tog zajedničkog ručka,

dostavljanjem obroka na kućna vrata smanjili bi tim osobama osjećaj izoliranosti, pružli sigurnost i bili sa njima u kontaktu u vrijeme kad im ni djeca a ni drugi članovi obitelji i rodbina više nisu smjeli doći u posjetu. Prema studijama o starijim osobama, procijenjeno je da je oko 30% osoba starijih od 60 godina, koji žive sami, u opasnosti od pothranjenosti. Te osobe češće obolijevaju i potrebno im je duže vrijeme za oporavak nego osobama koje imaju normalnu prehranu. I Australski Premijer, gospodin Scott Morrison, je tada prepoznao važnost redovite i pravilne prehrane te je u nekoliko svojih obraćanja javnosti istakao "U ovo vrijeme kada tražimo od starijih osoba da se izoliraju i ograniče svoje kontakte sa drugim osobama, projekt dostave obroka je važniji nego ikad".

Dogovoren - učinjeno. Osnivali smo radnu grupu pod nazivom "Dostava obroka" čiji je zadatak bio istražiti mogućnosti i prikupiti informacije, mišljenja i dozvole potrebne kako bi pokrenuli projekt, te smo nakon primjeka istih započeli sa tromjesečnim pilot projektom dostave kuhanih obroka članovima grupe društvene potpore. Zbog logističkih ograničenja, odlučili smo dostavljati po dva obroka zamrznute "hrvatske hrane" jednom dvotjedno svim zainteresiranim članovima na kućnu adresu. Kupili smo svu potrebnu opremu, prenosne hladnjake, torbe, ledene umetke, termometre i potpisali ugovor sa restoranom "La Cucina", koji je trebao pripremati hranu.

Članovi grupe društvene potpore prijevoze obroka

Radna grupa i dostavljači hrane

Projekt je započeo 1. svibnja 2020 godine, dostavom 254 obroka na adrese 127 članova. Sa nastavkom pandemije i produživanjem perioda izolacije nastavljala se i potreba za produživanjem projekta pa je po isteku tri mjeseca odlučeno nastaviti sa dostavom obroka dok god za to postoji potreba.

Uz obroke, primaocima usluge je bio dostavljen i upitnik putem kojeg su mogli izraziti svoje mišljenje o kvaliteti hrane, pakiranju i predložiti ideje za poboljšanje projekta. Sve zaprimljene informacije su bile uzete u obzir prilikom planiranja i organiziranja idućih dostava. Cjelokupni projekt "dostave obroka" planiran je i ostvaren isključivo vlastitim snagama i u njegovu realizaciju su bili uključeni svi, od naše ravnateljice, administrativnog osoblja, radnica, pa sve do voditelja i pomoćnika u grupama. Za

Melinda Bosanac, dostavljač hrane

kraj mogu samo izvijestiti kako je u proteklih sedam mjeseci kroz ovaj projekt dostavljeno ukupno 2,958 obroka ali još važnije od toga, održali smo kontakt i bili sa vama kroz ovo turbulentno razdoblje pandemije, onda kada je to bilo najpotrebnije. Telefonski pozivi i posjet naših djelatnika prilikom dostave hrane nekim od vas su bili jedini "kontakt sa vanjskim svijetom."

Napisao: **Boris Cerina**

RAD I AKTIVNOSTI ISTINSKIH VOLONTERA

ACCS volonteri - ACCS anđeli

VERA DUMEŠIĆ

Bez volontera i njihovog divnog, nesebičnog rada ovaj svijet u kojem živimo bio bi jako siromašan.

Naši volonteri daju pojedincu svoje vrijeme i energiju a u isto vrijeme jačaju cijelu zajednicu. Jedna od takvih volontera je i

Vera Dumešić, koja već dugo

godina volontira u našoj organizaciji.

U razgovoru s Verom saznala sam da je došla u Australiju 1970. Godine, kada se i udala i počela graditi svoju divnu obitelj. Vera je majka dvije predivne kćerke i prabaka čak petoro slatkih unučadi.

Nekoliko je puta putovala u rodnu Hrvatsku u posjetu i na odmor. Vera je radila u tvornici i tamo naučila engleski jezik, družila se s ljudima iz raznih krajeva svijeta i uvijek su ju svi voljeli jer je otvorenog karaktera i voli se šaliti.

Nakon što je otišla u mirovinu, Veri je nedostajalo društvo pa se pokušala uključiti u druženja u raznim

klubovima u kojima se sastaje hrvatski živalj. Nažalost, to joj nije odgovaralo jer bi ta druženja išla do kasno u noć.

Vera je saznala sa grupu društvene potpore Bundoora i aktivno se uključila u njen rad s koordinatoricom Biljanom. Vera je volonter koji je pri ruci svugdje gdje je potrebno, pomoći oko aktivnosti, poslužiti ručak kome treba i biti tu, uvijek raspoložena za razgovor. Vera se obraća svima sa posebnim poštovanjem, voli pomoći a i poslušati životne priče i iskustva drugih članova grupe - kako nam je sama kazala.

Ostati u kontaktu s ljudima, imati nekoga da Vas pozove u ovo vrijeme pandemije je posebno dragocjeno, a naša Vera se osobito potrudila da bude aktivna i redovito je pozivala ljudi koji su bili usamljeni da ih oraspoloži, upita kako su i da li im je što potrebno.

"Najviše me raduje kad čujem da su svi zdravi i veseli te da planiraju, ako Bog da, skora druženja u našim grupama i klubovima"- kazala nam je Vera.

Napisala: **Senada Ekić**

ŠTEFICA ŠIMUNIĆ

Štefica je već 11 godina sa našom organizacijom i kao volonter vodi žensku "Arts & Craft" grupu za područje Dandenonga, a odnedavno je uključena i u program kućnih posjeta osobama starije dobi, koje se osjećaju izolirano, imaju ograničen kontakt sa prijateljima i rođinom ili problema sa mobilnošću i nisu u mogućnosti sudjelovati u društvenom životu zajednice.

"Oduševljena sam i sretna što mogu biti od pomoći a najdraže mi je kada pomognem osobama koje misle da nešto ne mogu napraviti. Volontiranje u ACCS-u me održava aktivnom i mladom. Zahvaljujem se i ovim putem želim sretan i zdrav Božić svima, u prvom redu zdravlje - jer zdravlje je ipak najvažnije".

Sjećanje

Rad i aktivnosti istinskih volontera nemoguće je procijeniti, nemoguće im je dovoljno zahvaliti, no oni to ne rade kako bi dobili priznanje ili zahvalnost, oni to rade zato što su stvorenji za činiti dobro.

Nedavno preminula Josipa Herceg (Pepica) bila je plemenita osoba koju će svi pamtitи po njenoj bezgraničnoj dobroti i dobročinstvima koje je pružala kao volonter u ACCS i Klubu hrvatskih umirovljenika Footscray. Pepica je više od 15 godina posjećivala starije osobe u staračkim domovima i družila se s njima kako ne bi bili usamljeni. Redovito je dolazila i pomagala u St. Albans i Footscray grupama za druženje, a pamtit ćeemo njene fantastične kiflice, rošćice i štrudle od višanja.

Voljela je umjetnost, uživala praviti dekoracije i bojati slike. Ljude je dijelila na dobre i loše, a nikome nije ni pomislila zlo.

Naša zajednica, naš grad i cijeli svijet treba puno ovakvih ljudi.

Moja priča o Božiću

ukrašavali smo božićno drvce pored Isusovih jaslica i ono je svake godine bilo sve raskošnije i lijepše. Na ručak bi nam došli i ženini roditelji a nakon ručka bi svi zajedno odlazili u crkvu, i sve tako dok su oni bili živi. Onda su oni umrli a djeca završila školovanje i dobila posao. Našli su sebi partnera i jedno po jedno se stali oprاشtati od nas. Evo prije ovog Božića, najstariji sin je posljednji napustio naš zajednički dom i sa djevojkom otišao živjeti u stan u gradu. Naš život se promijenio. Kao u početku, u prvim godinama zajedničkog života ostali smo sami, samo supruga i ja. Prođoše tako ona lijepa vremena, ostale su nam samo u lijepom sjećanju uspomene kada smo išli skupa u crkvu na ponoćku, kada su djeca pjevala u crkvenom zboru i mnogo učestalije prakticirali svoju vjeru. Prošla su vremena kada su djeca sudjelovala na natjecanjima u atletici ili bili uključeni u nogometne klubove. Bili smo presretni slušajući ih kako sviraju u Belini Band-u. Uskoro će se naša viđanja svesti na zajednički Božićni ručak, njihove rođendane a jednom će to biti i dan njihovog vjenčanja. A onda će i to postati prošlost. Njihova pisma prestat će dolaziti na našu kućnu adresu a njihovi prijatelji prestat će svraćati ili nailaziti u prolazu našoj kući jer djetinjstvo i prijateljstva više nemaju razloga za to. Tako mi roditelji ostajemo ostavljeni sami, ne skrivajući suze u očima. I supruga mi se primjećujem mjenja.

Sve više se ljuti bez razloga, a onda se i ja ljutim na nju. Ona je pronašla neki svoj mir odlazeći svakodnevno u crkvu, moleći krunicu sa staricama a ja sam se uključio preko Australsko Hrvatskih društvenih usluga u volonterski rad, posjećujem osamljene i bolesne osobe u staračkim domovima pa eto nisam sam. Gledam život u budućnost. I ja ću jednom doći u starački dom ali još ne znam kad. Sigurno ću biti zahvalan da i mene netko posjeti i pokloni mi pola sata razgovora. To sada sve bolje razumijem. Na kraju još samo da poželim svima sretan i veselo Božić i sreću u obitelji, i da se svi vi u vrijeme Božićnog blagdana susretnete sa svojom djecom i unucima. Sretan i veseo Božić svima: volonterima po staračkim domovima, onima na 3 ZZZ Hrvatskom radio programu, vatrogasnim i hitnim službama prve pomoći, bolničkom osoblju i svima koji poklanjaju svoje vrijeme i služe na dobrobit potrebitima.

Čestit Božić i Sretnu Novu Godinu od srca.

Napisao: **Petar Vidić**

BOŽIĆNE BAJKE MOGA DJETINJSTVA

Jadranka Milanovic

Da li još vjerujemo u bajke? Sada kada smo odrasli i kada smo na sopstvenoj koži osjetili što je život i kako težak i nepravedan može biti, da li je još uopće moguće vjerovati u bajke? Odgovor je u nama samima i načinu kako živimo svoje dane.

Ja vjerujem u bajke. Kao ljudska bića posjedujemo beskarajna bogastva duše sa kojima možemo povremeno kreirati naše male bajke. Bajke nisu skupe filmske produkcije i ne zahtjevaju milijunska ulaganja. To nisu filmovi u kojima je previše blještavila i lagodnog života koji obični ljudi nikako ne mogu živjeti. Bajke su jednostavne i iskrene, one se osjećaju i njihova poruka je da dobro uvijek pobjeđuje, da je ljubav jača od svega i da ona pravi čuda. Jer čuda su sasvim normalna pojava a ako se ne događaju znači da nešto nije u redu i da moramo dopustiti da se dogode. Govorim o malim čudima koje imaju ogromno značenje.

Ispričat cu Vam jednu malu bajku koja se događala svake godine u vrijeme Božića u mome djetinjstvu. Ovi stariji će mi sigurno povjerovati da je postojalo vrijeme u kojem su se ljudi brinuli jedni za druge i nesobično se pomagali i taj osjećaj im je bio dovoljan da budu sretni. Iz današnje perspektive i ovog umjetnog i nametnutog života kojem je cilj razoriti obitelj i stvoriti mnogo usamljenih i nesretnih ljudi sa kojima je lakše manipulirati, to vrijeme oko Božića koje ja pamtim je dokaz da postoji dobro, da postoji ljubav i da je to najveći i najdragocjeniji dar koji možemo dobiti ili pokloniti.

Bajka je počinjala odmah kako su odmicali prvi dani prosinca. U našem kraju u istočnoj Hercegovini, Božić se nije mogao zamisliti bez pripremanja jela koje se zvalo češkek. Ja sam mislila tada da svi na svijetu

prave češkek za Božić pa sam poslije otkrila da u drugim krajevima i ne znaju za to jelo. Za pripremu češke potrebno je imati istu količinu kokošnjeg mesa i pšenice. Ali, pšenicu je trebalo predhodno obraditi, "stupati" sa stupom koja je bila samo jedna u cijelome mjestu. Stupa je uska i duboka drvena posuda, visine oko jedan metar u koju se sipala očišćena i oprana domaća pšenica. Stupa je imala svoj dodatni dio koji se zvao malj i bio je napravljen od čelika dug oko 1.5 metar i na jednome kraju proširen i zaobljen. Sa tim maljem se, "stupalo" satima, udarajući pšenicu u jednakim vremenskim razmacima i sa istom jačinom. Izgledalo je lako kada su odrasli to radili, ali ako bi pustili nas djecu da sami probamo, vidjeli smo da je stupanje pšenice naporan posao. Malj je bio pretežak za naše djetinje ruke. Kako je stupa išla iz kuće u kuću, tako je sa sobom donosila društvo, poseban ugođaj, razgovore i smijeh. Jedna obična drvena stupa je sjedinjavala cijelo mjesto, putovala je od kuće do kuće kao ambasador mira i ljubavi i prvi znak da su počele prave pripreme za Božić. Naši stari, mudri ljudi su rekli "Ne pravi se Božić na Božić" što onome koji razumije mnogo kaže. Cijele godine trebamo biti dobri i plemeniti da bi za Božić imali onaj uzvišeni osjećaj slavlja i pripadnosti prvenstveno sebi a onda i onima oko sebe.

Kada se pšenica istupala, onda se pažljivo sušila i poslije toga je bila spremna za kuhanje. Kuhanje češke je bio drugi veliki događaj za svaku obitelj. Odrasli su ustajali oko 2 sata poslije ponoci jer je češkek trebao biti gotov do jutra. Muškarci su većinom morali ići na posao, djeca su išla u školu pa je to doba noći bilo idealno za kuhanje. Posuda u kojoj se kuhao češkek je bila velika i teška, uglavnom se kuhalo oko 5 kg istupane

pšenice i isto toliko kokošijeg mesa plus vode i masnoće, tako da jedna osoba nije mogla sama kontrolirati kuhanje. Kada bi jelo počelo da vrije, trebalo ga je konstantno mješati 5 do 6 sati, što je stvarno bio dosta naporan posao. Ali, kada smo mi djeca ustajali, češkek je bio već skoro gotov, kuća je bila ugodna i topla i Božićna čarolija se nastavljala.

Češek je mogao dugo stajati u hladnim podrumima, nekada bi trajao mjesecima. Kada bi se skuhao i ohladio, onda bi se pažljivo izvadile sve kosti tako da je ostala samo jedna kašasta smjesa od mesa i pšenice koja bi se prije upotrebe solila po želji. Meni je mamim češkek uvjek bio najukusniji kao i sve drugo što je mama pravila. Jer majke su čuvarice naših ognjišta i dobre vile u svim bajkama. Bog nije mogao biti na svakom mjestu pa je zato stvorio majke.

Neposredno prije Božića pravili smo kolače, puno raznih kolača koji mogu stajati dugo. Suhi kolači zvani šape koji su se pravili od masti, brašna i oraha, zatim oblatne koje smo mi djeca obožavali a fil od karamela se pravio tako što se kilo šećera kuhalo u litri vode sa limunom dok se ne bi napravio karamel. Zatim kiflice sa domaćim džemom, razne štrudle. Badnja noć je bila predivna, u kuću bi dolazilo božicno drvce koje je bilo tek usjećeno i koje je divno mirisalo. Poslije ukrašavanja drvceta, bilo je vrijeme ići na misu koja je bila baš u pola noći. Iako je Božić u mom djetinjstvu bio radni dan, što znači da smo ujutru morali ići u školu, ipak smo išli na misu u pola noći. Svi bi se okupili u velike grupe, mi djeca zajedno na povratku bi spavalii hodajući. I to je teško vjerovati ali je ipak bilo moguće. Kada bi se vratili kući, mogli smo jesti šta hoćemo jer smo redovno taj dan postili pa je sva hrana izgledala još ukusnija.

Božićni dan je bio poseban događaj za sve nas. Iako nismo dobivali nikakve posebne poklone nama je sve izgledalo kao poklon. Duh i značenje Božića svi su mogli osjetiti i oni koji su sami živjeli, i oni koji su doživjeli tragedije i bolesti ili nesreće. Nitko nije ostao sam i zaboravljen. Grupa ljudi je išla od kuće do kuće i donosila dobro i svečano raspoloženje ne dajući nikome da bude tužan i sam. "Božić nam je dragi nam je, veselo, veselo" čula se pjesma iz svake kuće, grupa ljudi se povećavala praćena sa nekoliko radoznale djece donoseći radost baš svakomu. Ono što mene danas fascinira kada razmišljam o tim događajima je veličina ljudskosti i humanosti u ljudima da se brinu za svaku osobu, za svaku staru, usamljenu ženu koja je davno izgubila muža još u onome ratu, za sve one koji žive sami i koji nisu baš imali sreće i sa kojima se život grubo poigrao. Na taj Božićni dan svi su bili dio zajedničkog slavlja. Zar to sada ne izgleda kao bajka?

Za taj prvi dan Božića, važila su stroga pravila. To je bio obiteljski dan, slavio se u kući, moglo se ići samo u muževu kuću i kod njegove rodbine a za ženinu rodbinu je bio rezerviran sljedeći dan. Momci i cure koji su bili u ljubavnoj vezi taj dan se ne bi smjeli viđati. Znači

da je Božić trebao biti slavljen u svakoj kući u mjestu a ručak je bio sa svojom obitelji i svi ukućani su se trebali koncentrirati jedni na druge i nikakav izgovor nije bio moguć niti bi bio uvažen. I opet su svi bili zadovoljni i sretni jer u svakoj bajci ipak postoje pravila. Kako bi drugačije dobro moglo pobjediti na kraju ako svatko vuče na svoju sebičnu stranu i ne razmišlja o pravom razlogu obiteljskog okupljanja.

Živeći ovdje u tuđini, idući kao i većina drugih "od nemila do nedraga" morala sam osmisliti svoju osobnu bajku za Božić. Svojoj djeci ne mogu ponuditi nista slično što sam ja imala ali oni će svakako imati svoju bajku. Naša kuća je prekrasno okićena sve ove godine i po noći izgleda baš kao iz bajke, vidimo auta kako se zaustavljaju i gledaju svjetla. Božićno drvce je ogromno, za sve treba puno vremena i ljubavi ali ja vjerujem da mi sami odlučujemo kako će mo iskoristiti svoje vrijeme i da li želimo uopće kreirati naše bajke. Ja znam da će se moje cure sjećati svih onih godina kada su bili, "andeli", ispred oltara u božićnim danima. skupa sa svojim sada već odraslim prijateljima koji su bili "pastiri". Možda moja djeca to sada ne razumiju ali kada dođu u zrele godine onda će znati da je to bila jedna od njihovih najljepših bajki.

Ova 2020. godina je jako daleko od godina moga djetinjstva. Ova godina nezamisliva a opet stvarna, pokazala je svima nama da nema sigurnosti u svijetu u kojem živimo. Da se ne možemo osloniti ni na koga drugoga osim na sebe i svoju najužu obitelj, na one sa kojima djelimo svoje dane. Nadam se da je većina ljudi shvatila da je snaga vjere i snaga Duha jedina neuništiva snaga na koju možemo računati uvjek pa tako i u ovo doba kada je jedan virus zaustavio cijeli Svet! Ono što nitko ne može zaustaviti je naše pravo da vjerujemo, da se molimo i nadamo jer tako znamo da smo daleko moćniji od svakoga zla jer nitko ne može uhvatiti i okovati našu dušu.

Želim Vam svima koji čitate čestit i Blagoslovjen Božić. Dopustite da radost i čarolija Božića uđe u Vaše srce i Vaš dom i poklonite svima što više ljubavi i lijepih riječi. Svi ćemo dobiti samo onoliko ljubavi koliko je dajemo, možda ne od iste osobe ali ćemo ipak dobiti i to je dobro. Usudite se kreirati svoju bajku i podjelite je sa drugima za ovaj Božić.

Svako dobro!

PROGRAMI UČENJA ZA ODRASLE

KORONA VIRUS JE PROMJENIO I NAČIN ODRŽAVANJA NASTAVE HRVATSKOG JEZIKA

Početak godine i prvi semester za studente hrvatskog jezika počeo je uobičajeno.

Studenti su se upisali i počeli pohađati nastavu u večernjim satima u našim uredskim prostorijama, Footscray-u, Dandenong-u i Geelong-u.

Već sredinom semestra morali smo donijeti odluku i prebaciti se održavanju nastave putem Zoom platforme zbog striktnih zabrana koje su se dogodale u Viktoriji. Budući da nije bilo dozvoljeno okupljanje većeg broja ljudi u zatvorenim prostorima, morali smo se prilagođavati promjenama i zabranama koje su se jako često mijenjale i postajale sve strožije.

Završetak semestra dočekali smo iza kompjutora i bez već tradicionalnog prijema u Generalnom konzulatu Republike Hrvatske u Melbourne-u i dodjele priznanja našim studentima.

Odluka da se u sljedećem semestru nastava održava putem Zoom platforme naišla je na jako dobar odaziv. Neki od naših regularnih studenata koji su bili s nama posljednjih nekoliko godina odlučili su napraviti pauzu i pričekati da se vrate dobra stara vremena za nastavak učenja.

S druge strane novi studenti su bili jako zainteresirani što ACCS održava nastavu "online".

Prijavili su se u velikom broju te nakon završenog zimskog semestra nastavili su s nastavom i u proljetnom semestru koji završava u prosincu.

Mozemo reći da je posljednji ovogodišnji semester bio jako uspješan te većina studenata želi nastaviti sa učenjem hrvatskog jezika i sljedeće godine, pogotovo ako se nastava bude i dalje održavala putem Zoom

platforme.

Zoom platforma je otvorila mogućnost za studente koji ne žive u Melbourne-u a zainteresirani su za učenje hrvatskog jezika da nam se pridruže u učenju i stjecanju novih poznanstava.

Većina naših studenata je druga ili treća generacija australских Hrvata koji žele očuvati hrvatsku baštinu i jezik. Zbog čestih odlazaka i ljetovanja u Hrvatskoj žele naučiti jezik kako bi bolje komunicirali sa članovima svoje obitelji.

Imamo i studente čija zainteresiranost učenja proizlazi iz partnerstva s Hrvatima ili odlaska na ljetovanje u Hrvatsku gdje im je bilo, kako oni kažu, predivno. Iako se već neko vrijeme razgovaralo o mogućnostima održavanja satova "online", određene zabrane, koje su se dogodile u Viktoriji i cijelom svijetu pojavom korona virusa, ubrzale su taj proces te vjerujem, uz sve poteškoće kroz koje smo svi prolazili posljednjih nekoliko mjeseci, da su naši studenati bili sretni i zadovoljni postignutim.

Vjerujem da će sljedeća godina biti još uspješnija i da će se broj naših studenata povećati uz mogućnost učenja u našim uredskim prostorijama a isto tako nastavkom praćenja nastave putem Zoom platforme.

Blagoslovjen Božić i sretnu Novu godinu

Želi Vam ACCS

Napisala: **Senka Grancieri**

U TIJEKU JOŠ JEDAN TEČAJ ZA KOMPJUTORE, UNATOČ KORONI

Unatoč restriktivnim mjerama zbog COVID-a 19 u tijeku je još jedan tečaj za kompjutore koji je organizirala, u hrvatskoj zajednici sada već dobro poznata organizacija Australian Croatian Community Services.

Tečaj se održava preko aplikacije ZOOM, tako da sudionici mogu pratiti nastavu u komforu svojih domova ne izlažući se opasnosti zaraze virusom. Tečaj je počeo 10. studenog ove godine i trajat će do 21. prosinca ove godine, a održava ga djelatnik ACCS-a, Vladimir Jakopanetz.

Prema prvim reakcijama dvanaest sudionika tečaja može se zaključiti da se i preko Interneta mogu organizirati zanimljivi i korisni društveni sadržaji. Valja reći da ovo nije jedina društvena aktivnost koju ACCS provodi na ovoj način u ovako teškom restriktivnom

vremenu. S dolaskom restriktivnih mjera radi pandemije Korona virusa, ACCS je sve svoje aktivnosti nastavio u drugačijoj inovativnoj formi: osposobio je većinu svojih korisnika da se mogu služiti kompjutorom i nastavio svoje aktivnosti preko aplikacije ZOOM. Korisnici ACCS usluga na taj način nisu niti u ovom teškom vremenu prepusteni izolaciji i samoći, već nastavljaju s druženjem u različitim grupama i formama kao i do sada.

Inače, polaznici ovoga tečaja će se upoznati s osnovama korištenja kompjutorom, upoznat će se s Internetom i bit će osposobljeni koristit se društvenim mrežama, emailom i pametnim telefonom. Ohrabrujuće je što je toliki broj naših korisnika još uvijek živo zainteresiran za učenje i usvajanje novih korisnih vještina. Svakako da će i ovaj tečaj doprinijeti ne samo novim saznanjima naših korisnika, već i njihovoj mentalnoj i fizičkoj vitalnosti i svježini.

Napisao: **Vlado Jakopanetz**

ZBOG KORONE DRUGAČIJI BOŽIĆ

Djeda Mraz će umjesto djeteta u krilu imati laptop

Doček Božića i obilazak djece za vrijeme novogodišnjih praznika u Velikoj Britaniji zbog pandemije je promijenjen, pa su tako okupljanja obustavljena, a Djeda Mraz će u svom krilu umjesto djeteta držati laptop putem kojeg će im se obratiti, prenosi BBC.

Kako bi sve bilo uigrano i prošlo bez problema, Djeda Mrazevi su u Londonu krenuli u zabavnu školu kako bi naučili da koriste nove tehnologije, te testirali kako će za vrijeme božićnih i novogodišnjih praznika razgovarati sa djecom.

Ovu edukaciju je organizirala jedna od kompanija koja se bavi dječijim događajima, pa je tako odlučila pružiti nezaboravno virtualno iskustvo i druženje djece i Djeda Mrazeva.

Naime, putem Facebook-a Djeda Mrazevi će započeti virtualne video razgovore, a djeci će biti omogućeno da kroz taj svijet tehnologije osjete prave čari Božića, pa će moći imati virtualnu vožnju sanjkama ili se uputiti u potragu za blagom sa vilenjacima.

"Nismo željeli riskirati zdravije djece i drugih održavanjem uobičajenih božićnih događaja uživo,

pogotovo tokom još jednog lockdown-a koji je nastupio u Velikoj Britaniji. Na ovaj način će biti sigurna proslava, djeca neće morati čekati u redu, već će imati 'svog' Djeda Mraza i s njim komunicirati iz svog doma. Božić je uvijek u jednu ruku vršio pritisak na roditelje, a on je ove godine još veći", kazala je Helen Nurse koja sa svojim suprugom vodi kompaniju Wonder Adventures, piše BBC.

Oni će morati savladati nove tehnologije i naučiti kako uspostaviti video poziv s mališanima koji ih željno očekuju.

7 dobroih djela koja možete učiniti ovog Božića

Ponekad je tako malo potrebno za sreću. Neka ovi božićni blagdani budu još ljepši uz male znakove pažnje koje ćete učiniti za druge te im tako uljepšati Božić

Platite nekome u trgovini

Stojite u redu ispred blagajne i primijetili ste da osobi ispred vas nedostaje 1 dolar? Budite dobri i vi joj platite te joj tako uljepšajte dan.

Odnesite cvijeće u bolnicu

Kupite buket cvijeća i poklonite ga nekome tko je u bolnici. Možete ga ostaviti kod medicinskih sestara, one će znati kome je taj lijepi znak pažnje najpotrebniji.

Posjetite najstarije u staračkom domu

U staračkim domovima ima osoba koje nemaju nikoga stoga im uljepšajte blagdane tako što ćete provesti dan s njima u razgovoru, partiji šaha ili nekoj drugoj lijepoj aktivnosti.

Darujte beskućnike

Ako znate nekog beskućnika koji će nažalost ove blagdane provesti na hladnoj ulici, poklonite mu kapu, šal i rukavice kako bi se bar malo ugrijao.

Najljepši darovi bez kupovanja:
LJUBAV, RAZUMIJEVANJE, TRUD I VRIJEME

Donirajte odjelu pedijatrije

Donirajte bojanke, bojice i flomastere odjelu pedijatrije u dječjoj bolnici i uljepšajte dane najmlađima.

Ostavite tramvajsку kartu u tramvaju

Ako ste se vozili tramvajem ili busom, a vaša iskorištena karta još uvijek vrijedi, ostavite je pokraj aparata za poništavanje karata kako bi je netko drugi mogao iskoristiti.

Nahranite ptice

Tijekom zime malene ptičice teško pronalaze hrani. Stoga se pobrinite za njih te im na vidljivim mjestima ostavite zalihe hrane.

STARI BOŽIĆNI RECEPT

Dalmatinski smokvenjak

Smokva, ta divna Mediteranska voćka, predstavlja tradiciju dalmatinske prehrane, a jede se svježa ili suha. U Dalmaciji smokava ima u izobilju, možete ih naći u vrtovima, okućnicama ili uz cestu. Sveže smokve najčešće se jedu samo oprane, ali može se napraviti i džem. Možete ih poslužiti s gorgonzolom ili pak zapeći s medom.

Od suhih smokava najčešće se rade likeri kojima možete dodati grančicu lavande. Suhe smokve upotrijebljavaju se i za izradu blagdanskih kolača. Najpoznatiji tradicionalni kolač Dalmacije koji se radi od suhih smokava je Smokvenjak.

Smokvenjak potječe s otoka Cresa gdje se receptura i tradicija i danas brižno čuva.

Izvorno je predstavljao hranu težaka koji su se umorni vraćali s cijelodnevnih radova u polju, masleniku ili vinogradu. Kako je danas Smokvenjak prava delicia, radimo ga samo za blagdane, Božić i Uskrs, gdje se maleni komadići gostima ponude uz aperitiv – travaricu, lozovaču ili prošek, a može se jesti i s kruhom.

Tradicionalno se radi u okruglom obliku ili u obliku salame. U smokvenjak možete dodati lozovaču ili travaricu.

Travarica je rakija (najčešće lozovača) u koju dodajete ljekovito bilje. Recepture su različite pa čak i u istoj obitelji recepti mogu varirati ovisno do toga što vam se nađe pri ruci.

Sastojci

Za 1 kolač

500 g suhih smokava

0,5 dl Travarice ili lozovače

150 g grublje narezanih ili mljevenih badema

1/2 grančice koromača

1 žlica suhih grožđica, po želji

Koraci

Korak 1

Suhe smokve samljeti na aparatu za meso ili u blenderu.

Korak 2

Bademe također samljeti ili grublje narezati. Ukoliko su bademi sitniji, smjesa će biti kompaktnija za izradu.

Korak 3

Suhim smokvama dodati rakiju i sitno narezani koromač pa dobro izmiješati. Od smjese oblikovati salamu ili plosnate „polpetice“.

Korak 4

Osušiti ih u pećnici na 80°C oko 40 minuta.

Korak 5

Smokvenjak zamotati u foliju i pustite da se potpuno ohladi prije konzumiranja kako bi ga se moglo narezati. Ovako pripremljeni kolač može stajati i do nekoliko mjeseci.

Najnovija članica ACCS-a

Zovem se Andrijana Dorinko, a porijeklom sam iz Dalmacije. Obiteljski sam orientirana i volim pjevati i slušati hrvatsku glazbu.

Moja hrvatska baština mi je vrlo važna. Folklor mi je oduvijek bio drag i pri srcu. Rođena sam na jugoistočnoj strani Melbournea. Krenula sam sa folklorom i hrvatskom školom kad sam imala 5 godina, u ansamblu "Kardinala Stepinac" / "Zvonimir", koji djeluje u hrvatskom katoličkom centru Springvale, gdje sam 18 godina plesala i podučavala druge kao volontер.

Većina ljudi me poznaje iz F.A "Hrvatska Zora". U odboru sam više od 15 godina, a predsjednica sam ansambla već 5 godina. Imamo više od 120 članova i trudimo se da taj broj zadržimo svake godine. Vjerujem da moramo podržavati ovu najljepšu i najstariju hrvatsku tradiciju za naše buduće generacije.

Veoma sam zahvalna na ovoj prilici raditi u ACCS. Oni imaju jako veliku ulogu u našoj zajednici. Radujem se i očekujem da će dugo moći pridonijeti ovoj važnoj organizaciji. Njega starijih osoba je toliko važna. Ako nam se želite pridružiti biti njegovatelj, nazovite nas! "Briga o onima koji su se nekada brinuli za nas je velika čast." Bog vas blagoslovio...

Shop 1, 51 Hopkins Street
FOOTSCRAY VIC 3011
03 9689 5811

Suite 3, 57 Robinson Street
DANDENONG VIC 3175
03 9791 6000

34 McClelland Street
BELL PARK VIC 3215
03 4222 8072

Catch up on Facebook
Australian Croatian Community Services

Watch us on YouTube
www.youtube.com/AustralianCroatianCommunityServices

www.accs.asn.au
support@accs.asn.au

Besplatan broj: 1800 953 963

Radno vrijeme tijekom božićnih blagdana

Uredi će biti zatvoreni od 24. prosinca 2020. do 3. siječnja 2021.